Dimarts 3 de Quaresma

Text de l'Evangeli (*Mt* 18,21-35): En aquell temps, Pere s'acostà [a Jesús], i li digué: «Senyor, quantes vegades pecarà contra mi el meu germà, i el perdonaré? ¿Fins a set vegades?». Li diu Jesús: «No et dic fins a set vegades, sinó fins a setanta vegades set.

I així, el regne dels cels s'assembla a un home, un rei, que va voler passar comptes amb els seus servents. I havent començat a passar-los, li'n van portar un que devia deu mil talents. I no tenint amb què pagar (...). I llançant-se el servent als seus peus, es prosternà, i li deia: "Tingues paciència amb mi i t'ho tornaré tot". Però compadit el senyor d'aquell servent, el deixà anar i li condonà el deute. I quan sortí aquell servent, es trobà amb un dels seus companys que li devia cent denaris, i agarrant-lo l'ofegava, dient: "Torna el que deus!". Llançant-se, doncs, als seus peus, aquell company el pregava, dient: "Tingues paciència amb mi i t'ho tornaré". Però ell no ho volgué, sinó que anà a ficar-lo a la presó (...).

Aleshores el cridà el seu senyor, i li digué: "Servent malvat (...) ¿No esqueia que també tu et compadissis del teu company, com jo m'he compadit de tu?" (...)».

La "Paràbola del servent despietat" (el perdó només és efectiu en qui sap perdonar)

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vatică)

Avui, amb la perspectiva del "gran perdó" de Déu que Jesús implora i assoleix des de la Creu, entenem que l'ofensa només se supera mitjançant el perdó, i que el perdó sols pot ser efectiu en qui, al seu torn, perdona (així ho manifestem en pregar el "Parenostre"). El tema del "perdó" apareix continuadament en tot l'Evangeli.

Déu, duent la iniciativa, ha vingut al nostre encontre amb vista a reconciliar-nos amb Ell; pel perdó ha pagat el preu del descendiment a les misèries de l'existència humana i a la mort de Creu. Com a contrapunt, tenim la "Paràbola del servent despietat": a aquest li havia estat perdonat l'increïble deute de deu mil talents, però després no estigué disposat a perdonar el deute —ridícul en comparança— de cent denaris que li devien. Qualsevol cosa que haguem de personar-nos mútuament és sempre poc comparat amb la bondat de Déu que ens perdona a tots!

—Senyor, ajudeu-me a recordar freqüentment la vostra petició des de la Creu: "Pare, perdoneu-los,

perquè no saben el que es fan".